

Underbilag til bilag 2.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING.

Den 8. december 1972.

Vedrørende beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanter.

På vort forretningsudvalgs møde i dag har direktør P. Schade-Poulsen redegjort for et forslag til lov om ændring af arbejderbeskyttelsesloven med det formål at give sikkerhedsrepræsentanter en særlig beskyttelse, som han sent i går modtog fra ministeriet til orientering eller kommentering.

Forretningsudvalget fandt anledning til på det dybeste at beklage, at regeringen agter at lovgive om dette emne, uden at spørgsmålet forinden har været grundigt overvejet og drøftet med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, idet spørgsmål om beskyttelse af arbejdere på en virksomhed efter mangeårig dansk tradition har været overladt til fri drøftelse og afgørelse mellem overenskomstparterne på det private arbejdsmarked. Vi kan her henvide til, at regler om almindelige opsigelsesvarsler samt regler om særlige varsler og beskyttelse for tillidsmænd og for medlemmer af samarbejdsudvalg hidtil alene har været fastsat via overenskomst.

Det er Arbejdsgiverforeningens principielle opfattelse, at også spørgsmålet om eventuel ekstra beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanter bør overlades til afgørelse mellem arbejdsmarkedets parter, og vi er da også vidende om, at der under de nu pågående overenskomstforhandlinger har været drøftelser i gang inden for brancheområder om, hvorvidt denne gruppe medarbejdere har et berettiget krav på en særlig beskyttelse.

På denne baggrund stiller vi os uforstående over for, at regeringen midt i en overenskomstsituation ønsker at fremsætte lovforslag om beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanter og derved påvirker disse forhandlingers forløb.

Med den urimelig korte tid, vi har haft til at sætte os ind i lovforslaget, er det ikke muligt for os klart at overskue alle dets konsekvenser.

Vi kan dog allerede nu påpege, at arbejdsgiveren ifølge de kollektive overenskomster har en vis indsigtelsesret over for valg af tillidsmænd, medens en tilsvarende ret til at gøre indsigelse over for valg af en sikkerhedsrepræsentant ikke findes i bekendtgørelsen om internt sikkerhedsarbejde.

Det fremgår også af de fleste tillidsmandsregler, at der stilles visse krav til tillidsmandens kvalifikationer som arbejder, ligesom der stilles krav om, at han skal have været beskæftiget på virksomheden en vis længere tid, inden han bliver valgbar, og disse valgbarhedsregler har en nøje sammenhæng med den beskyttelse, som ifølge de kollektive overenskomster er tillagt tillidsmanden. Vi finder det derfor urimeligt at sidestille sikkerhedsrepræsentanterne, til hvis valg tilsvarende krav ikke stilles, med tillidsmænd.

Når hertil kommer, at antallet af sikkerhedsrepræsentanter på en virksomhed er mange gange større end antallet af tillidsmænd, betyder regeringens forslag en eksplosiv udvidelse af antallet af personer, som uden at opfylde de krav, der stilles til valg af tillidsmænd, opnår samme beskyttelse.

Mange virksomheder har i øvrigt over for os oplyst, at de ofte har været ude for, at personer, som på virksomhedens bekostning er blevet uddannet til arbejdet som sikkerhedsrepræsentant, kort efter har forladt virksomheden, således at man måtte påtage sig oplæring af nye folk til arbejdet, som kræver interesse, viden og en vis kontinuitet i arbejdet for at have værdi for begge parter.

På denne baggrund ville vi derfor også have fundet det naturligt, såfremt der skal ydes disse sikkerhedsrepræsentanter særlig beskyttelse, at der blev tale om gensidighed, således at sikkerhedsrepræsentantens eget opsigelsesvarsel blev tilsvarende forlænget.

På de fleste større virksomheder har sik-